

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Mgr. M. M.**, zastoupen Mgr. Sylvou Šiškeovou, advokátkou se sídlem Jakubské náměstí 4, Brno, proti žalovanému: **1) Úřad městské části města Brna, Brno - střed**, se sídlem Dominikánská 2, Brno, a **2) Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalovaného 2) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2017, č. j. 6 A 25/2017 – 83,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou žalobou se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu, který spatřoval v tom, že v důsledku osvojení jeho osoby v souladu s § 846 občanského zákoníku mu bylo v evidenci rodných čísel odebráno rodné číslo X a nahrazeno novým rodným číslem X.

[2] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 8. 6. 2017, č. j. 6 A 25/2017 – 83, rozhodl o podané žalobě tak, že žalobu proti žalovanému 1) zamítl a žalovanému 2) přikázal, aby žalobci odebral rodné číslo ve tvaru X a znovu mu přidělil jeho původní rodné číslo ve tvaru X. Rozsudek městského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Žalovaný 2) [dále jen „stěžovatel“] podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil toliko obecně tím, že v souladu s § 73 odst. 2 s. ř. s. by právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[5] Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil tak, že poukázal na skutečnost, že stěžovatel tento návrh nijak neodůvodnil. Stěžovatel netvrdil, že by mu vznikla nějaká, natož nepoměrně větší újma ve vztahu k újmě, která by odložením účinků napadeného rozhodnutí mohla být způsobena třetím osobám. Stěžovatel tak neunesl svoje břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Proto žalobce navrhl, aby Nejvyšší správní soud nepřiznal podané kasační stížnosti odkladný účinek.

[6] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[7] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Podle citovaného ustanovení soud při rozhodování o odkladném účinku poměřuje závažnost újmy, která může vzniknout stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která může naopak vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Možná újma hrozící stěžovateli přitom musí být nepoměrně vyšší a zároveň nesmí být přiznání odkladného účinku v rozporu s veřejným zájmem. Vyžaduje se tedy zároveň poměrování hrozící újmy s mírou rozporu přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem. Odkladný účinek kasační stížnosti má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti je prolamována právní moc soudního rozhodnutí, což je zákonem podmíněno splněním stanovených podmínek.

[9] Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012 č. j. 1 As 27/2012 – 32, nebo ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 – 11). K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rozhodnout, musí stěžovatel konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Stěžovatel však v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovozovat, že mu skutečně hrozí újma, která by odůvodňovala prolomení právní moci napadeného rozsudku.

[10] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. srpna 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu